

Streda 13. apríla 2016

110 rokov od narodenia Daniela Bacháta

Text: Sk 2, 44 – 47

⁴⁴A všetci veriaci, ktorí boli pospolu, všetko mali spoločné, ⁴⁵aj statky a majetky predávali a rozdeľovali všetkým, ako kto potreboval; ⁴⁶deň čo deň zotrúvali jednomyseľne v chráme, lámali chlieb po domoch a prijímali pokrm s plesajúcim a úprimným srdcom, ⁴⁷chválili Boha a boli obľúbení u všetkého ľudu. A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.

Piesne: ES č. 636, 381

Zamyslenie nad Božím slovom:

Evanjelický farár, senior a biskup Daniel Bachát je rodák z Ratkovej. To prispelo k dobrým vzťahom medzi cirkevným zborom v Ratkovej a slovenským zborom v Budapešti, kde Daniel Bachát pôsobil väčšinu svojho života. Dostali sme raz pozvanie na návštevu. Navigácia nás doviedla na presnú adresu, ale nevideli sme tam žiaden kostol, len rozsiahly bytový komplex. Až keď po nás prišla miestna pani farárka a prešli sme jednou z brán, otvoril sa pred nami Lutherov dvor, v centre ktorého stál bývalý evanjelický chrám Boží. Dnes je na kostole napísané „Tanečný kostol“, lebo v ňom sídli tanečná škola. Sestra farárka nám vysvetlila, že Daniel Bachát bol iniciátorom stavby kostola pre Slovákov žijúcich v Budapešti. Hoci to nebola ľahká doba a stavba chrámu spotrebovala veľké množstvo peňazí, ešte ho ani nedokončili, a už sa pustili aj za cenu pôžičky do stavby priľahlého bytového komplexu. Cieľom bolo, aby slovenský cirkevný zbor mal v budúcnosti pravidelný príjem z nájmu bytov a po splatení pôžičky mal financie na svoju činnosť. Nejaký čas to fungovalo, ale v päťdesiatych rokoch bol celý komplex skonfiškovaný a dodnes cirkvi nebol vrátený. Idea Lutherovho dvora bola pre mňa oslovujúca v tom, že Bachát už pri stavbe kostola myslel na ďalšie fungovanie cirkevného zboru. Počítal s tým, že len mať kostol nestačí, ale cirkev musí žiť v prostredí, kde je umiestnená, a musí byť nejako užitočná. Žiaden cirkevný zbor a ani cirkev ako taká nemôže žiť a fungovať len sama pre seba, ale musí byť aj na prospech svojmu okoliu (v. 44). Pri prvotnej cirkvi vidíme, že veľký dôraz kládla na diakonickú činnosť – a Pán Boh sa k tomu priznal aj tým, že sa rozrastala. Budapeštiansky slovenský cirkevný zbor bol maličký, ale ani ten najmenší cirkevný zbor nemôže žiť len sám pre seba. To by začal odhŕňať zvnútra. Musí si nájsť cestu, ako byť užitočný ľuďom vo svojom okolí. A na to potrebuje príjem presahujúci jeho vlastnú spotrebu. Teda peniaze, ktoré môže dať mimo seba, a tie obohatené o službu bratov a sestier môžu byť najpresvedčivejším dôkazom, že ako Pán Boh má záujem o každého človeka, tak má záujem aj o cirkev, ktorú tu založil. Ak má byť aj tvoj cirkevný zbor užitočný, potom musíš aj ty priložiť ruku k dielu a konať, aby si tu nebol zbytočne. Byť užitočný a spolupracovať na tejto užitočnosti je zároveň prevenciou pred odhŕňaním zvnútra a rozpadom aj toho najväčšieho spoločenstva cirkvi. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, prosíme Ťa, aby sme my ako jednotlivci, ale aj ako cirkevné zbory mohli byť užitoční pre svet okolo nás. Nedaj, aby sme podľahli pokušeniu starať sa len o seba a ignorovali potreby ľudí okolo nás. Amen.

Mgr. Miroslav Kerekréty, námestný farár v CZ ECAV Ratkovské Bystré (GES)